

[Jes Lunde]

20.000, kan jeg forstå, en forbedring på 20.000 i forhold til regeringens skitse fra august. Det er altså ret fiktivt at kigge på en beskæftigelsesforbedring i forhold til det meget stramme og umulige regeringsudspil, der kom i august. Det, der må interessere de arbejdsløse, det er jo, om der rent faktisk bliver skabt flere job i forhold til 1991. Og her er det nedslående resultat jo, at både Finans- og Økonomiministeriet mener, at arbejdsløsheden i 1992 bliver den samme som i 1991, nemlig et gennemsnit på 295.000 ledige på årsbasis. Det er ret deprimerende, at det ender dér.

Vi har dog stadig en mulighed for at rette op på det, som vi i SF sætter nogen lid til. I januar 1992 skal vi mødes for at diskutere en omlægning af dagpengene for at animere til en mere konstruktiv indsats, og her har vi visse forhåbninger. Vi har også hørt interessante meldinger fra de politiske partier i dag, som gør, at vi tror på, at der nu er vilje til i højere grad at give plads for de ledige på arbejdsmarkedet. Jeg hæftede mig ved, at CD nævnte, at der var brug for flere hjælpende hænder flere steder i ældresektoren. Jeg tror også, der er andre steder, vi kan blive enige om at der er brug for noget mere arbejdskraft; så kan vi få reduceret ledigheden ved samme lejlighed.

SF har også tidligere givet positive meldinger på flere af de radikale ideer, der har været inde i debatten, og hvis vi kunne blive enige om i de forhandlinger i januar 1992 at etablere en række forsøg på området meget hurtigt, tror jeg også, at effekten vil vise sig meget hurtigt, så vi kan få nedbragt ledigheden. Det er ikke finansloven, der løser problemet, det må vi konstatere i dag, men det er muligt, vi kan samle noget af det op i forhandlingerne i januar. Det er vi selvsagt parate til fra SF's side.

Finansministeren sluttede af med at sige, at det blev dejligt at fejre jul i år. Det tror jeg også det bliver for finansministeren, men desværre bliver det ikke tilfældet for de arbejdsløse, og det er grunden til, at SF stemmer imod finansloven.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):

Det er bare en enkelt bemærkning fra hr. Jes Lunde, som kalder mig herop, nemlig vedrørende arbejdstilbudet og aflønningen, hvor hr. Jes Lunde siger: Jamen er der overhovedet no-

gen arbejdstilbud i den private sektor, som man kan få de langtidsledige over i? Jeg vil sige: Ja, det er der faktisk. Det er sådan i dag, at de kommuner, som er aktive og virkelig gør noget for at skaffe job i den private sektor, også kan skaffe de ledige sådanne job. Jeg kan f.eks. fortælle, at i meget aktive kommuner – ingen nævnt, ingen glemt – dér er det sådan, at ca. hver anden langtidsledig kan få et job i den private sektor, hvor landsgennemsnittet kun er 15 pct.

Derfor er svaret til SF: Ja, hvis der er de ordentlige incitamenter, og hvis kommunerne gør noget for sagen, er der faktisk mange job i den private sektor for de langtidsledige. Og det er en god ting, for de job fører som regel til, at man kan forblive i beskæftigelse, også når et jobtilbud er overstået.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jamen jeg er sådan set enig med hr. Peter Brixtofte. Private jobtilbud er at foretrække, fordi det giver en større sandsynlighed for, at man bevarer tilknytningen til arbejdsmarkedet, og derfor er vi helt med på de ideer, som arbejdsministeren foreløbig har lagt frem til at fremkalde flere jobtilbud i det private.

Jeg synes også, det er helt fint, at der er nogle kommuner, der kan gøre en indsats for at skaffe flere af de tilbud. Og hr. Peter Brixtofte sagde jo meget præcist, at i de kommuner, hvor man virkelig gør en indsats for det, kan man også få flere. Helt enig! Finansministerens påstand var, at det var de ledige, der skulle gøre noget mere, skulle have et større incitament til at søge private jobtilbud – underforstået, at dem var der en masse af, men de ledige ville bare ikke have dem. Det er jo ikke situationen, det er kommunerne, der skal gøre en indsats.

Systemændringer af den art, som arbejdsministeren lægger op til, er vi meget gerne med på. Men det handler ikke om at skære ned på lønnen for de ledige, der er i offentlige arbejdstilbud, for at få dem ud i nogle private jobtilbud. Det kommer der ikke i sig selv flere private jobtilbud af.

(Kort bemærkning).

Peter Brixtofte (V):